

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

Titvlvs XIV. De Precariis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](#)

Laicis, & Clericis extraneis, quibus jus agendi in defecatum aliorum ad repetenda male alienata conceditur, cum de jure publico laeso quilibet admittatur.

§. II.

An, & quando Ecclesia laeso ob alienationem rei Ecclesiastica competit beneficium restitutionis in integrum, & quae sunt penae male alienantium res Ecclesiasticas, aut male acceptientium?

Quid poterit possit Ecclesia ob rei Ecclesiastice licite etiam factam alienationem, si postmodum enormiter laesam se fuisse comperiat, restitutionem

in integrum, ex e. *Ad nostram junctam Glossam V.* enorme patet. De restitutione in integrum Ecclesie condenda, presertim intra quod tempore videtur potest Tit. 41. I. Libri Dicitur.

Ad penas quoddam attinet, contra Summum Canones rem Ecclesiarum alienanorum, & male alienatam recipientium, ex dicta patet, quod excommunicatione uterque incurat, nisi statim vel idem intra præfixum à Praelato Ecclesiastico tempus alienationem talen revocaret, & res alienatas restituuerit. Vider. Script. 6. b. 1. & can. Apostolicos 13. §. Quippe Canis. 12. q. 2.

TITVLVS XIV.

DE PRECARIIS.

§. I.

De contractibus in genere.

Quit hoc §. dicuntur melius ex Theologia aut iure Civili desumuntur.

§. II.

De contractu Precarij.

Precarium est species quedam liberatis, & gratuitis contractus, quo preceptibus petentis conceditur utendum aliquid, quamdiu is, qui concessit, patitur, huc quamdiu non revocat e. g. b. 1. Differt à donatione, quod qui donat sic dat, ut non recipiat amplius, & traditione facta revocare nequeat, nisi in certis quibusdam casibus à jure expressis; Pre-

carium vero ita conceditur, ut per usum quidem rei transferatur in alterum non autem dominum, & illud fieri repeti possit; à commodato vero debet quod ad specialem utrum, vel datum, & definitum tempus expedit, & tacite concedatur commodatum, non quod tempus finitum, aut sine praestitum revocari non potest commodatum; Precarium vero nec ad tempus determinatum, nec ad certum tempus ordinariè conceditur, & quando cunque tempore revocari potest. Et hinc colligatur, quæ ad substantiam Precarii requirantur, primò quidem consensus tam dantis, quam recipientis, qui contractus est. Secundò, ut sit maius

tione rei, quia est contractus, qui repertitur. Tertiò, ut qui dat precariorum, possit eam, quandoconque voluerit, revocare sine alia causa, cum pendat semper ex libera voluntate concedentis: non quidem quasi statim sine urgente causa revocare possit, ne omni usu & commodo Precarii privetur, cui concessum est, & fraus potius, quam beneficium presumatur, sed quod post aliquod tempus, nullâ alia causâ urgente, revocari possit.

Finitur autem Precarium primò per revocationem illius, qui concessit, ut ex natura Precarii patet. Secundò finitur per mortem illius, cui Precarium concessum est, quia Precarium est beneficium personale, quod cum persona, cui beneficium hoc factum est, extinguitur, nisi Precarium non tam personæ, quam dignitati concessum sit, quo in casu, si cui dignitas etiam in successore remanet, quamvis, qui praecessit in dignitate, mortua sit, ita & Precarium ad successorem transist, donec revocetur. Tertiò finitur etiam per mortem concedentis, si precarium datum fuerit sub expressis clausulis: Usque ad meum beneplacitum, quādū voluero, &c. cum enim Precarium dependeat à voluntate concedentis, concedens autem non velit eam ultra, quam durat ejus beneplacitum, aut ejus voluntas, &c. extendi, consequenter sicuti per mortem concedentis voluntas, & beneplacitum tollitur, ita etiam per mortem hujus finitur Precarium. Quod si tamen vel absolute sine expressis talibus clausulis Precarium factum sit, vel sub clausulis: donec revocatio, vel usque ad placitum Sedis Episco-

palis v.g. non expirat per mortem concedentis, cum in his casibus actus positivus revocans requitatur arg. cap. S. f. per 9. De off. deleg. in 6. Quartò finitur per alienationem rei precariorum concessar, ab eo factam, qui Precarium concessit, si emptor eam revocaverit; neque enim licet rem alienam, invito Domino, qui hanc & nunc in hoc casu speciali emptor est, possidere aut detinere; quod si tamen eam non revocet, censetur ab illius liberalitate jam precario teneri, & non amplius à priore Domino.

§. III.

De contractu Precariae, seu Precariarum?

Contractus hic iuri Civili fere incongnitus multum differt à contractu Precarii, de quo priore §. actum fuit: precariorum enim dari possunt tam res mobiles, quam immobiles, item jura & servitutes, &c. Precaria vero locum tantum habent, in rebus immobilibus. Secundò Precarium ad certum & determinatum tempus non conceditur, sed pro arbitrio concedentis revocari potest; Precaria vero ad certum tempus, de quo contrahentes convenerunt, concedi possunt, & revocari in tali casu non possunt, antequam tempus praefixum finiat (uti colligatur ex. 3. b. t. nisi in damnum Ecclesie cederent tales Precariae, 2. b. t. & hinc rectè definitur Precaire, quod sint contractus, in quo res immobilis alicui, ad processus ejusdem, conceditur ad certum & determinatum tempus, ita ut antequam illud elapsum, revocari non possit, & singulis quinquenniis, si nulla in signum recognitionis pensio annua præstetur, sit renovanda e. 1. b. t. servanda tamen loci consuetudo.

Ppp 3 TITV-